

Св. Петръ П. Вълчевъ,	Стоянь Латевъ,	Тодоръ Х. Ивановъ,
Славчо Деведжиевъ,	Спилко Гочевъ,	Христо Гарагашка,
Славчо Лавчиевъ,	Тянчо	„
		Яджи Ангелъ.

Предъ видъ на тѣзи ужаси, една частъ отъ българското население избѣгнало за Харманлий, друга на станцията въ Каяджикъ, нѣкои останали въ Хасково и по 10—15 сѣмейства наедно живѣли съ очакване отъ минута на минута своята смъртъ.

На 7-й Ян. по обѣдъ въ града пристигнала авангардията на ген. Карцовъ, посрещната отъ останалото население, пренощувала, а на другия день потеглила за Харманлий, а отпослѣ пристигналъ и отряда.

На 7-й презъ нощта, като отивалъ Скобелевъ по шосето за Харманлий, застигналъ една частъ отъ Сюлеймановата войска, която открила артилерийски огънь и сражението два часа продължило. Руситѣ изгубили 4 д. офицери и 46 д. солдати, нѣ турската войска била разбита и побѣгнала. По шосето вървѣли три реда коля съ бѣжанци турци, които отъ огъня назадъ се повърнали и поставили се едни срещу други. Сблѣскали се помежду, коля се исчупили, волове се исплашили, жени и дѣца испопадали, плачатъ, пицятъ и нито назадъ нито напредъ могатъ да върватъ.

На 12-й Ян., когато отряда на Карцова потеглилъ по шосето за Харманлий, то било задрѣстено съ счюпени коля, човѣшки трупове единъ до други лежали, сжщо и на животни; пакъ посланъ съ разни храни, покщнина, дрѣхи, тѣй щото нѣмало праздно мѣсто, коня гдѣ да стжни.

Турскитѣ звѣрства въ Карнабатъ и завземанието му отъ руситѣ. Съ преминаванието на ген. Гурка презъ Хаинския проходъ, и отъ този градъ били испратени Гаскалъ Стоевъ и Хасанъ Сюлеймановъ, за да искажатъ покорството на гражданитѣ и да поискатъ едно отдѣление войска, което да ги пази отъ грабежа на черкезитѣ, нѣ като се оттеглихъ руситѣ надирѣ, услѣвието при всичко че останало мъртво, турци и българе пакъ живѣли братски, тихо и мирно до 1-й Январий 1878 година.

Въ този день, обаче, града се изпълнилъ съ бѣгающи черкези, башибозуци, къмъ които се присѣединили и мѣстнитѣ турци, почвали да грабятъ, да безчестатъ, да палятъ, кого